

PUNCTE DE VEDERE

Logistica, elementul potențator al acțiunilor militare

Baza 2 Logistică „Valahia” este o mare unitate nedislocabilă, din subordinea comandamentului Diviziei 1 Infanterie „Dacica”, ce are în componere unități și subunități, specializate, destinată pentru a executa sprijinul logistic integrat, cu toate forțele sau cu parte din forțele marilor unități și unităților subordonate Diviziei 1 Infanterie. În actuala structură organizatorică, potrivit competențelor și responsabilităților pe linia marketingului...

“Mă mișc între Dumnezeu și neamul meu” (PetreTUȚEA)

Curierul ARMATEI

www.curierul.forter.ro

Anul XIV nr. 11 (337) • 15 iunie 2012 • 8 pagini • 50 bani

ACTUALITATE

Instrucție în poligon

În perioada 29 - 31 mai, în baza Planului de instrucție al Batalionului 114 Tancuri

„Petru Cercel”, un detașament format din 66 militari deservit de cinci tancuri T-55 și două camioane DAC R-10215 FA, s-a aflat în poligonul „Viorel Mărcăneanu”, situat lângă orașul Târgoviște pentru executarea unor ședințe de tragere, și anume: 4 pregătitoare, 2 și 3 instrucție cu tancul. La acestea se adaugă

cele executate cu armamentul de infanterie.

Tragerile din zilele de 29 și 30 au avut ca scop verificarea deprinderilor militarilor în descurirea diverselor obiective și executării focului asupra lor. Dacă în primele două zile, ședințele de tragere individuale s-au concentrat pe observarea modului în care acționează un echipaj, în ziua de 31, a fost urmărită activitatea...

REPERE ÎN COTIDIAN

Stăpânii traiectoriei au confirmat în Babadag

Zorii zilei de 29 mai m-au surprins în drum spre Babadag. Din nou a trebuit să parcurg cu autoturismul de teren militar distanța de aproximativ 400 de kilometri. Ar fi fost frumos, totuși, dacă pasurile făcute erau numai voluntare și dacă am fi ajuns la ora esti-

mată. Dar, cum niciodată socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg, la câțiva kilometri de poligon, într-o pantă, s-a supărat ARO pe noi, a tușit de două ori după care STOP. M-am gândit că se transformă în Duster, dar cred că mai avem mult până acolo...

KAKI 100%

Responsabilitate și echilibru

În perioada 31.05-01.06.2012, în garnizoana Târgoviște, au fost convocați toți consilierii comandanților din Divizia 1 Infanterie

„Dacica”. S-au discutat problemele cu care se confruntă. În ultima zi, a fost prezent și colonelul Gheorghe VIȘAN, șeful de stat major al Diviziei 1 Infanterie, care le-a transmis un mesaj din partea echipei de comandă și le-a recomandat să se implice mai mult pentru concursul „Subofiterul/Soldatul anului”. O parte dintre problemele ridicate în cadrul întâlnirii a fost preluată de către dumealui pentru analiză...

MOZAIC

În 2007, Lakshminarayanan Mahadevan, un matematician de la Universitatea Harvard, și-a transformat lucrarea de analiză într-o încercare de a determina o foaie flexibilă să zboare deasupra solului. Din studiul său reieșea că o folie subțire care vibrează rapid și se unduiește poate rămâne suspendată în aer.

Mahadevan nu și-a pus niciodată în practică această teorie, el continuând să analizeze, din punct de vedere matematic, modul în care se ondulează hârtia umedă și fenomenul de înflorire a crinului.

Însă, în 2008, Noah Jafferis de la Universitatea

A fost creat mini-covorul zburător

Princeton a pus în practică ideea lui Mahadevan. Ceea ce Jafferis a reușit să producă anul trecut nu este tocmai un „covor zburător”, fiind doar un mic obiect de 10 pe 4 cm, capabil să plutească deasupra solului.

ACTUALITATEA PE SCURT

●**Stockholm – Amenințarea nucleară este încă puternică, în pofida limitării cheltuielilor militare.** Amenințarea nucleară a rămas puternică în 2011 în pofida încetării cheltuielilor globale pentru armament, o premieră după 1998, subliniază raportul anual 2012 al Sipri, relatează AFP. Institutul internațional de cercetare pentru pace din Stockholm (Sipri) arată de asemenea în raportul său că Primăvara arabă a generat noi tipuri de conflict. Cheltuielile anuale pentru armament se ridică la aproximativ 1.738 miliarde de dolari (1.398 miliarde euro), acestea cunoscând în 2011 cea mai slabă creștere anuală (plus 0,3 la sută), care se explică în mare parte prin criza economică. Acestea reprezintă 2,5 la sută din PIB-ul mondial sau 249 de dolari (199,4 euro) de persoană. „Este încă prea devreme pentru a spune dacă aceasta înseamnă că și cheltuielile cu armamentul s-au stabilizat în sfârșit”, subliniază Sipri. Numărul focoarelor nucleare s-a diminuat în 2011, în mare parte deoarece Rusia și Statele Unite și-au redus arsenalul. La începutul lui 2012, opt state (Statele Unite, Rusia, Marea Britanie, Franța, China, India, Pakistan și Israel) dețineau aproximativ 19.000 de focoare nucleare. Acestea aveau peste 20.500 în 2011, precizează raportul. „Programele de modernizare demarate de majoritatea statelor sugerează că armele nucleare rămân un atribut al puterii la nivel internațional”, apreciază un cercetător al Sipri, Shannon Kile. În ceea ce privește programul iranian, este necesar „de acum înainte să știm dacă negocierile actuale între Iran și grupul 5+1 vor avea rezultate concrete”, a declarat Kile pentru AFP. „Șansele de a obține un (...) acord rămân incerte deoarece cele două părți nu joacă corect”, a adăugat acesta. Printre altele, Sipri arată că Phenianul ar dispune de aproximativ 30 de kilograme de plutoniu de calitate militară ce i-ar permite să construiască până la opt arme nucleare, „în funcție de intențiile sale și de competențele tehnice”. „Am fost martori la dispariția aproape completă a războaielor între state, al căror număr a atins un minim istoric”, a comentat pentru AFP directorul Sipri al programului Conflicte armate și Gestiunea conflictelor, Neil Melvin. Astfel „violența în interiorul statelor s-a intensificat”, așa cum a fost cazul Libiei și cum poate deveni Siria, a arătat Melvin. În concluzie, Sipri constată că Primăvara arabă a redefinit condițiile conflictelor. „Evenimentele anului trecut nu sunt izolate(...), acestea sunt ecoul schimbărilor intervenite în cadrul conflictelor din ultimele decenii”, explică Melvin. ●**WASHINGTON – Comandouri americane parșutate în Coreea de Nord.** Comandouri americane și sud-coreene au fost parșutate în Coreea de Nord pentru a supraveghea instalații militare subterane, a dezvăluit comandantul american al forțelor speciale din Coreea, citat de presa americană, relatează AFP. Generalul Neil Tolley s-a exprimat săptămâna trecută în timpul unei conferințe privind forțele speciale, organizate de Asociația Industrială de Apărare Națională (NDIA). „După 50 de ani, încă nu se știe mare lucru despre capacitățile și amploarea acestor instalații subterane (nord-coreene). Mijloacele noastre electronice de recunoaștere și de supraveghere nu sunt atât de eficiente cât ne-am dori și trebuie să trimitem oameni acolo”, a afirmat ofițerul, informează NDIA pe site-ul său. Aceste instalații sunt puse la adăpost de sateliți de spionaj, „astfel că am trimis soldați sud-coreeni și americani în Nord, pentru a efectua misiuni speciale de recunoaștere”, a adăugat el, potrivit The Diplomat, o revistă specializată în relații internaționale. Generalul Neil Tolley a explicat că aceste comandouri au fost parșutate cu minimum de echipament pentru a evita să fie reperate. Phenianul a construit mii de tuneluri de la sfârșitul Războiului din Coreea din 1953. Cel puțin patru au fost în zona demilitarizată, care marchează frontiera cu Coreea de Sud. Printre instalațiile militare identificate figurează 20 de baze aeriene parțial îngropate și mii de poziții de artilerie. În februarie, agenția sud-coreeană Yonhap a precizat că Nordul sapă cel puțin încă două tuneluri la o bază de teste nucleare, cel mai probabil în pregătirea unui nou test. ●**PARIS – Aproximativ 1.400 de militari francezi vor rămâne în Afganistan și după 2012.** Cei 1.400 de militari francezi vor rămâne în Afganistan și după sfârșitul lui 2012, pentru a asigura repatrierea echipamentelor și pentru a continua formarea armatei și poliției afgane, conform anunțului ministrului francez al Apărării, Jean-Yves Le Drian, relatează AFP. „De acum până la sfârșitul lui 2012, forțele angajate în lupte, în special în Kapisa (est) și Kandahar (sud), vor fi retrase, fiind vorba despre aproximativ 2.000 de persoane”, dintre cei 3.500 de militari și jandarmi aflați în Afganistan, a declarat ministrul. Astfel „începând cu 1 ianuarie 2013, vor rămâne mijloacele logistice care vor trebui repatriate în cel mai scurt timp, dar va trebui asigurată în această fază de tranziție și protecția persoanelor”. Președintele francez, Francois Hollande, a confirmat în timpul summit-ului NATO de la Chicago (20-21 mai 2012) retragerea anticipată, la sfârșitul anului, a „forțelor combatante” franceze din Afganistan, cu aproximativ 18 luni înainte de data stabilită de calendarul NATO. Le Drian, care l-a însoțit pe șeful statului francez în Afganistan, a declarat că va trebui să revină în această țară la începutul lunii iulie. Vor fi purtate discuții „cu un anumit număr de actori pentru a asigura ieșirea” echipamentelor, în special prin nord, „dar această plecare se va face în cursul primelor luni ale lui 2013”, a menționat Le Drian. ■

ABONAMENTE la Curierul ARMATEI

Un abonament lunar (două apariții) costă 1 leu, iar banii se vor depune în contul U.M. 02214 București RO 70 TREZ 705 5005 XXX 000 146, cod fiscal 14355500, Trezoreria sectorului 5, cu specificația "Abonamente la publicații militare C.A." Pentru a fi luați în evidență cu rapiditate (și, implicit, pentru expedierea operativă a publicației), după depunerea banilor se va trimite o adresă către șeful U.M. 02450 "V", în care se va specifica numărul de abonamente făcute și perioada, precum și suma depusă. La aceasta, se va atașa chitanța sau copia de pe ordinul de plată.

Redacția și administrația: U.M. 02450 "V" București, Fax: 021/410.20.53, telefon: 021/420.49.13; 021/410.01.60 int. ...; e-mail: curierul.armatei@forter.ro; curierul_armatei@yahoo.fr

CERC 2012

În perioada 7-8 iunie a.c., la sediul Academiei Tehnice Militare, s-a desfășurat cea de-a XI-a ediție a sesiunii anuale de comunicări a cercurilor științifice studențești cu participare internațională, „CERC 2012”.

Anul acesta, manifestarea științifică a fost organizată pe 14 secțiuni, dintre care reamintim: Comunicații și prelucrarea semnalelor, Sisteme aeronautice militare, Robotică, Tehnologia materialelor, Matematică, Ingineria autovehiculelor, Electrotehnică și sisteme electronice, Sisteme de armament și a reunit peste 200 de studenți de la universități militare și civile, din 5 țări.

Eveniment științific de tradiție în cadrul Academiei Tehnice Militare, „CERC 2012” constituie cadrul profesional propice pentru întâlniri și informări științifice reciproce între studenții militari și civili din țară și străinătate, în scopul punerii în valoare a potențialului științific și a învățământului universitar ingineresc.

Sesiunea a început cu ceremonia de deschidere în Aula Magna, unde prorectorul Academiei Tehnice Militare, domnul colonel doctor inginer Ion Nicolaescu, a ținut un scurt discurs urmat de unul dintre reprezentanții Colegiului Tehnic Militar din Cairo, căpitanul Ahmed Mohamed Refaat Ahmed Abdelmeged, Universității de Tehnologie Militară din Varșovia, Pawel Kwiatkowski,

Universității de Apărare din Veliko Timovo, Nikolay Georgiev Kanchev. A urmat poza de grup și o scurtă pauză, iar apoi toți cei prezenți s-au îndreptat către locurile de desfășurare ale fiecărei secțiuni.

La ora 15:30, delegațiile din străinătate au avut o întâlnire cu comandantul (rectorul) A.T.M. După acest moment, studenții au participat din nou la o serie de sesiuni de comunicări iar, după ora 17:00, au fost prezentate reviste și producții audio-video studențești.

Sergent-major Codruț MIEILĂ

Instrucție în poligon

În perioada 29 - 31 mai, în baza Planului de instrucție al Batalionului 114 Tancuri „Petru Cercel”, un detașament format din 66 militari deservit de cinci tancuri T-55 și două camioane DAC R-10215 FA, s-a aflat în poligonul „Viorel Mărceanu”, situat lângă orașul Târgoviște pentru executarea unor ședințe de tragere, și anume: 4 pregătitoare, 2 și 3 instrucție cu tancul. La acestea se adaugă cele executate cu armamentul de infanterie.

Tragerile din zilele de 29 și 30 au avut ca scop verificarea deprinderilor militarilor în descoperirea diverselor obiective și executării focului asupra lor. Dacă în primele două zile, ședințele de tragere individuale s-au

concentrat pe observarea modului în care acționează un echipaj, în ziua de 31, a fost urmărită activitatea comandantilor de plutoane pentru a vedea cum își îndeplinesc misiunea de foc.

Activitatea a început de la simplu la complex. Comandantii de companii au dat ordine pentru concentrarea focului pe toate țintele care au apărut în poligon, au urmărit lovirea lor și comenzile transmise de comandantii de plutoane. Un alt aspect important a fost aproximarea corectă și executarea unei repartii judicioase a focului pe obiective. De la domnul maior Laurențiu Dragomir, șef al Operațiilor și Instrucției, am aflat scopul principal al activității desfășurate în această perioadă: „Aceste ședințe sunt obligatorii pentru executarea în bune condiții a LFX-ului de nivel companie ce se va juca între 13 și 16 iunie, în poligonul Smârdan.”

Pentru că totul a decurs fără incidente, iar aceasta este numai meritul oamenilor, căpitanul Nicolae Drăgan, comandantul Companiei 1 tancuri, este de părere că: „Există subordonați care își iau energia din satisfacția lucrului bine făcut, dar asta nu înseamnă că nu trebuie recompensați. Nu există stimularea în muncă fără recompense. Începând de la simpla bătaie pe umăr până la poze cu Drapelul de Luptă, oricare ar fi varianta aleasă, consider că ar trebui să reprezinte principala pârghie în stimularea subordonaților. Din acest punct de vedere avem parte de o conducere care nu uită de oameni și care știe că prin ei se văd reușitele întregului batalion.” Aici nu pot decât să îi dau dreptate pentru că, indiferent cât de scurtă ar fi perioada petrecută în sânul colectivului Batalionului 114 Tancuri, tot rămâi cu sentimentul datoriei îndeplinite și al modestiei cumpătate.

(M.C.)

Ziua Internațională a trupelor ONU de Menținere a Păcii

Adunarea Generală a ONU a decis ca ziua de 29 mai a fiecărui an să fie marcată drept Ziua Internațională a trupelor ONU de Menținere a Păcii, pentru a aduce un omagiu femeilor și bărbaților care au activat în cadrul acestor trupe, dând dovadă de profesionalism, devotație și curaj. De asemenea, s-a luat decizia de a se onora memoria celor care și-au jertfit viața pentru cauza păcii.

ONU a început să existe oficial la 24 octombrie 1945, când Carta organizației a fost ratificată de China, Franța, Uniunea Sovietică, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii și de majoritatea celorlalți semnatori. În ultimii ani, organizația și-a diversificat activitățile vizând promovarea dialogului intercultural și interreligios și cooperarea pentru promovarea toleranței, înțelegerii și diversității culturale.

În prezent, ONU numără 192 de state membre, printre care se află și țara noastră.

În paleta largă a acțiunilor sub egida ONU, se numără și misiunile de observator militar. Misiunea unui observator militar este aceea de a observa, monitoriza și raporta oricare incident ce poate amenința pacea și stabilitatea într-o anumită zonă.

Pe teritoriu, ei sunt ochii și urechile comandantului căruia i se repartizează o anumită arie de responsabilitate. În cadrul acestei arii, 24 de ore din 24, șapte zile din șapte, ofițerul este dator să știe tot ceea ce se întâmplă.

În general, după o perioadă, un observator militar care își îndeplinește atribuțiile măcar la nivel bun va trebui să își cunoască aria de responsabilitate mai bine decât un locuitor al acelei zone. Acesta ajunge să cunoască toate drumurile, potecile, geografia politică și socială, liderii de comunități, liderii formali și alți oameni cu care intră în contact.

Colonel Ion PAPALET

ISSN 1582-1269	Redactor-șef Col. Ion Papeleț int.0307	Redactori M.m.IV Monica Deacu Cristina frat Daniela Țăruși	Secretariat tehnic de redacție Plt.adj. Mihai Oane (tehnoredactor) Sg.maj. Codruț Mieiță (correspondență - expediție) int. 0112	Tipografia și expediția U.M. 02214 Plt. Narcis Guță Cap. Aldea Mircea Alexandru Toma Barbu Georgeta Dumitrache Lenuța Boțoagă
B 64412 C 11/2012	Secretar de redacție int. 0227	int.0156		

OPINIILE ȘI PĂRERILE exprimate în articolele publicate sub semnătura autorilor au caracter strict personal și nu angajează în vreun fel răspunderea EDITORULUI sau a REDACȚIEI. Manuscrisele nu se înapoiază.

COPYRIGHT: este autorizată orice reproducere, fără a percepe taxe, doar în cazul indicării cu exactitate a numărului și a datei apariției.

Responsabilitate și echilibru

În perioada 31.05 - 01.06.2012, în garnizoana Târgoviște au fost convocați toți consilierii comandanților din Divizia 1 Infanterie „Dacica”. Convocarea a fost condusă de către plutonierul-adjutant principal Tudora BĂRARU, consilier al comandantului Diviziei 1. S-au discutat problemele cu care se confruntă. În ultima zi, a fost prezent și colonelul Gheorghe VIȘAN, șeful de stat major al Diviziei 1 Infanterie, care le-a transmis un mesaj din partea echipei de comandă și le-a recomandat să se implice mai mult pentru concursul „Subofițerul/Soldatul anului”. O parte dintre problemele ridicate în cadrul întâlnirii a fost preluată de către dumnealui pentru analiză și rezolvare la nivel superior.

Lecție de camaraderie

Deoarece consilierul comandantului este o pârgie de legătură între acesta și subordonații săi, am discutat cu trei dintre ei în vederea stabilirii acelor atribute necesare funcției.

Plutonierul-adjutant **Gabi BOLDIȘOR** este consilierul comandantului Batalionului 26 Infanterie „Neagoe Basarab” din decembrie 2008. Are o bogată experiență militară, experiență dobândită prin absolvirea unui număr considerabil de cursuri. Este preocupat și de pregătirea individuală, iar, în acest sens, a absolvit Facultatea de Istorie, Filozofie, Geografie, din cadrul Universității din Craiova, în prezent fiind masterand anul II în Diplomația Apărării, la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu. A optat să ocupe funcția actuală deoarece este un caracter puternic capabil să facă față provocărilor de orice natură. Este de părere că poate îndeplini atribuțiile funcționale

și cu ajutorul primit de la subofițerii de companie, spunând despre cele două funcții că „sunt inseparabile, cel puțin la nivelul unităților de tip batalion”. Se știe că, în primul rând, un bun consilier trebuie să cunoască fiecare militar din aria sa de responsabilitate, să traiască și să muncească zi de zi alături de ei. Este o fire altruistă care nu își asumă meritele subordonaților și chiar afirmă următoarele: „canalul de sprijin al subofițerilor este modalitatea de comunicare și supervizare care începe cu consilierul comandantului, continuă prin intermediul subofițerului de companie și se extinde cu ajutorul comandantului de pluton, încheindu-se cu cei de grupă și de echipă. Prin îndeplinirea exemplară a sarcinilor, cei ce încadrează aceste funcții nu fac altceva decât să sprijine necondiționat actul de comandă de la nivelul fiecărei structuri.” Când vine vorba despre unitatea în care activează, fața parcă i se luminează, iar în priviri i se citește acea mândrie specifică „Scorpionilor Roșii”. Numai din faptul că face parte din acest colectiv putem trage concluzia că este un caracter deosebit, un camarad de nădejde și un adevărat profesionist. Dacă privim atent la statura impunătoare, la fața serioasă și la nenumăratele barete din piept, înțelegem că numai după ani de studiu și muncă asiduă, după dobândirea unei pregătiri profesionale de netăgăduit, poți impune respect în fața a sute de oameni. Caracterul care este el astăzi s-a format și prin participarea la șase misiuni în teatrele de operații internaționale precum: Bosnia - Herțegovina, Kosovo, Irak și Afganistan. Fiecare în parte a reprezentat o probă a calităților umane și profesionale, un test de rezistență fizică și psihică în care valoarea umană a triumfat. Din faptul că el le-a încheiat pe toate primind numai laude, deducem că subofițerul Boldișor este un militar desăvârșit, dedicat meseriei pe care o practică cu dăruire și respect pentru valorile naționale pe care le-a purtat mândru peste hotare.

Întrebat despre secretele meseriei de consilier spune: „Din punctul meu de vedere, nu există rețete „bătute în cuie” în această activitate. Tocmai aici este arta, să găsești instrumentele și pârgiile propice, care să se pleze pe caracterul celui consiliat. Întotdeauna trebuie ales momentul și locul cel mai adecvat pentru acest lucru, fapt care duce la rezultatele scontate.”

Pentru el concursul „Subofițerul/soldatul anului” vine ca un tribut adus faptului că nu mai există în Planul de Instrucție al unității etapa individ. Oamenii aleși cu grijă, în urma unor probe la nivel de batalion, au făcut cinste diviziei, iar acest aspect nu poate spune despre Gabi decât că nu face nimic de dragul de a fi făcut, ci tot ceea ce întreprinde este planificat până în cele mai mici detalii. Fire ambițioasă, nu ar accepta niciodată să nu lupte pentru un loc fruntaș și nici nu va conțeni, până la sfârșitul carierei, să demonstreze că este un militar de elită. Vorbește despre categoriile de oameni pe care îi repre-

zintă cu respect și considerație și, chiar dacă admite că mai au de învățat, nu poate să nu recunoască faptul că este înconjurat numai de prieteni pe care se poate baza mereu. Dincolo de bariera trasată de grade și de vârstă, rămâne sentimentul amicitiei fără de care nu se poate realiza un grup unit.

Despre activitatea desfășurată în garnizoana Târgoviște spune: „Din punctul meu de vedere, convocarea consilierilor pentru problemele maiștrilor militari, subofițerilor și soldaților gradați profesioniști a fost o oportunitate pentru fiecare dintre noi de a identifica problemele apărute în activitatea pe care o desfășurăm, și, în același timp, de a găsi soluții comune în rezolvarea acestor situații. De asemenea, ne-a oferit șansa unor schimburi de experiență pentru că este bine știut că, în această poziție, ai tot timpul ceva de învățat.”

Responsabilitatea poziției de team leader

Maistrul militar cls.I-a **Cătălin FLOREA** este un constănțean care, încă de la vârsta de 12 ani, a învățat ce înseamnă viața militară când, împreună cu familia sa, a fost nevoit să se mute în Brașov pentru a-l urma pe tatăl său, militar de carieră. Această schimbare a contat mult în luarea deciziei de a urma cursurile Institutului Militar de Rachete și Artilerie Antiaeriană „General Bungeșcu”. De atunci și până în prezent, a absolvit mai multe cursuri militare dintre care îl amintește pe cel din Germania, din anul 2011 - USAFE NCO Academy.

Fiecare funcție ocupată de-a lungul carierei sale a reprezentat câte un pas înainte spre cea de astăzi, și anume consilier al comandantului în Batalionul 228 Apărare Antiaeriană „Piatra Craiului”. Este o persoană pregătită din punct de vedere fizic, are cunoștințe militare de specialitate, este un bun cunoscător al legilor și regulamentelor militare în vigoare, ce poate realiza legătura dintre maiștri militari, subofițeri și soldații gradați profesioniști. Deoarece consideră că un bun consilier trebuie: „să creeze acel team atât de necesar pentru îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor și misiunilor primite”, se apropie de oameni, îi consideră prieteni, dar totodată își asumă și responsabilitatea poziției de team leader. Oricum simpla lui prezență impune respect. Fiind un militar perceptiv prioritizează cu ușurință sarcinile ce îi revin de la integrarea în unitate a oamenilor de-abia veniți din promoție până la formarea lor ca militari cu tot ce presupune acest statut.

Este o persoană conștiințioasă care își ia în serios rolul dat de poziția lui în rândul personalului, lucru ce reiese din conștientizarea atribuțiilor funcției ce îi revin: „într-o unitate tip batalion, consilierul comandantului reprezintă liantul între personalul din aria de responsabilitate și comanda batalionului. Este persoana care consiliază comandantul cu privire la problemele apărute și caută soluții pentru rezolvarea acestora. Participă la ședințele de pregătire, îndrumă și sprijină personalul de care este direct răspunzător, personal mai puțin experimentat de care trebuie să fie alături, să îl înțeleagă și găsească soluții eficiente pentru depășirea acestei perioade de început în cariera fiecăruia.”

Cu toții știm că orgoliul nu are ce căuta când se lucrează la crearea unui grup unit. Secretul coeziunii este respectul pentru grade, pentru vârstă și pentru cunoștințele profesionale ale fiecăruia. Înțelegând aceste lucruri, recunoaște cu mâna pe inimă, fără să se simtă lezat de faptul că se presupune că este șeful tuturor maiștrilor militari, subofițerilor și s.g.p.-ilor, că mai are de învățat și că întotdeauna discuțiile lui cu cei a căror viață militară o coordonează sunt de tipul dialog, nu după modelul „taci și ascultă, vă vorbește șeful!”. Din cele câteva minute cât am stat de vorbă cu el, am putut constata că este o fire deschisă, comunicativă pentru care nu există subiect inabordabil, iar diplomația stă la baza fiecărei idei. S-a putut vedea că cea mai mare realizare profesională a lui de până acum o consideră a fi urmarea și finalizarea cursurilor Academiei de Subofițeri a Forțelor Aeriene a SUA din Europa, din mândria pe care o avea în glas și privirea fermă când povestea despre experiența dobândită acolo: „Academia a însemnat pentru mine un nou început în carieră. M-am pregătit cot la cot cu partenerul american fără să simt vreo diferență între noi. Este drept că efortul depus de mine a fost dublu; este și normal să fie așa, deoarece a trebuit să dobor barierele lingvistice, dar, la final, rezultatul și satisfacțiile au fost mari. Baza materială și logistică au fost impresionante, iar instructorii militari bine pregătiți în domeniile pe care le predau. Ca și plusuri în carieră, consider că am căpătat experiență și o încredere mult mai mare în forțele proprii. Am simțit pe pielea mea modul în care

se pregătesc subofițerii din armata SUA.” El încheie aici, dar eu aș adăuga: „și nu am cum să nu fiu mândru de mine pentru faptul că am ținut pasul cu ei”. În spatele militarului Cătălin Florea, se află tatăl și soțul care se mândrește cu o familie frumoasă, întregită cu șapte ani în urmă când a venit pe lume băiețelul lor.

Calitatea de a răzbi în orice situație

Cel care stă în dreapta comandantului Batalionului 30 Vânători de Munte „Dragoslavele”, cel care îl consiliază când vine vorba despre problemele celorlalte categorii de militari, nu cea din care face el parte, este plutonierul-adjutant principal **Emilian STĂNESCU**. Cu el, discuția a trecut direct la subiect. Are foarte clară în cap imaginea consilierului potrivit și este hotărât când ar trebui să poată cineva să accedă la această funcție: „Din punctul meu de vedere consider că, această funcție, fără să jignesc pe nimeni, este cea mai înaltă treaptă pe care poate ajunge un subofițer. Vorbesc prin prisma experienței acumulate în două teatre de operații și a celor câteva schimburi de experiență pe care le-am avut cu militarii francezi, italieni și americani. Afirm cu tărie că, un consilier al comandantului trebuie neapărat să aibă arma și specialitatea unității din care face parte, deoarece instruirea reprezintă obiectivul principal în viața unui militar, capacitatea de luptă și îndeplinirea misiunii depind de abilitatea fiecăruia de a acționa conform standardelor. De asemenea, consilierul trebuie să fie pregătit în multe domenii, pentru a putea înțelege perfect cu ce se confruntă cei din aria sa de responsabilitate, pentru a-i putea consilia eficient în vederea creșterii performanțelor și standardelor profesionale. Trebuie să manifeste respect pentru subordonați, să fie onest și constant în ceea ce spune și ceea ce face, să fie deschis și să arate înțelegere față de problemele, trăirile și experiențele militarilor de care răspunde. De aceea consider că, această funcție trebuie încadrată cu cineva care a parcurs pas cu pas treptele carierei militare.”

A amintit de arma pe care trebuie să o aibă un subofițer pentru a fi consilier și eu aș vrea să consemnez că el, a absolvit Școala de ofițeri „Nicolae Bălcescu”, specialitatea subofițeri, arma Infanterie, iar, pentru a se încadra în peisajul unui batalion de V.M., a absolvit două cursuri, unul de formare vânători de munte și unul de instructori schi și alpinism. La capitolul funcții, vorbește tot din experiența proprie, trecând prin cinci până la aceasta. Are cunoștințe în mai multe domenii, cunoștințe dobândite în cadrul Facultății de Finanțe-Contabilitate, dar și de pe urma masterului în managementul resurselor umane. Schimbul de experiență din Franța la care se adaugă cele două misiuni internaționale (Kosovo și Afganistan) fac din Emilian un subofițer cu o bogată experiență militară, pentru care nu există domeniu inabordabil.

Consilierul comandantului trebuie să fie un cunoscător de oameni, o persoană deschisă dialogului, ce se poate încărca cu problemele altora, după care să mai și aibă energia necesară pentru a le rezolva. Toate acestea plus faptul că trebuie să întrețină o legătură strânsă între comanda unității și categoriile de militari pe care îi reprezintă, nu fac altceva decât să îi scoată în evidență firea ambițioasă pentru care nici un zid nu este de nedoborât. Este o fire activă, lucru recunoscut chiar de el prin dezvoltarea hobby-urilor: fotbal, schi, tenis de câmp, tenis de masă și călătoriile.

Este o fire puternică, cu o moralitate desăvârșită ce își poate exercita forța și asupra celorlalți, lucru dovedit de modul în care a gestionat situația creată de pierderea, în 2008, în teatrul de operații din Afganistan, a unui camarad și rănirea altor cinci. Printre problemele cu care se confruntă la serviciu, zi de zi, enumeră: „La capitolul probleme întâmpinate, pot spune că sunt cele cotidiene cu care ne-am cam obișnuit, adică, lipsa echipamentului la soldații și gradații profesioniști, multe detașări care afectează capacitatea de instruire a batalionului, unele numiri în funcții superioare gradului direct din școala militară sau de la alte unități ale unor subofițeri care nu fac altceva decât să blocheze sistemul piramidal și să scadă moralul celor care aspiră la promovare.”

Una peste alta, mie mi-a lăsat impresia unui luptător pentru carse nu există altă variantă decât reușita și a unui tată mândru de fiica sa în vârstă de 20 de ani care este studentă la Facultatea de Medicină Generală din cadrul Universității „Carol Davila”, București.

Sergent-major Codruț MIEILĂ

Logistica, elementul potențator al acțiunilor militare

Interviu cu domnul colonel Maricel MOLDOVIANU, comandantul Bazei 2 Logistice „Valahia”

- Care este rolul Bazei 2 Logistice „Valahia” din perspectiva poziției pe care o are față de marile unități și unitățile subordonate Diviziei 1 Infanterie „Dacica”?

- Baza 2 Logistică „Valahia” este mare unitate, nedislocabilă din subordinea comandamentului Diviziei 1 Infanterie „Dacica”, ce are în compunere unități și subunități, specializate, destinată pentru a executa sprijinul logistic integrat, cu toate forțele sau cu parte din forțe, marilor unități și unităților subordonate Diviziei 1.

În actuala structură organizatorică, potrivit competențelor și responsabilităților pe linia marketingului, contractărilor și achizițiilor, asigurării tehnico-materiale și depozitare, mentenanței, transporturilor și depozitării materialelor atipice și excedentare, Baza 2 Logistică „Valahia” a îndeplinit în condiții foarte bune misiunile de aprovizionare a marilor unități și unități cu materiale de toate tipurile; asigurarea asistenței tehnice, transportul materialelor, întreținerea și repararea cazarmilor. Baza 2 Logistică dispune atât de un sistem de transport structurat conform nevoilor de sprijin logistic al marilor unități din Divizia 1, cât și de un sistem de mentenanță a tehnicii și echipamentelor militare. Sistemul de transport permite mișcarea materialelor din toate clasele de aprovizionare din depozitele proprii, ale eșaloanelor superioare și sursele din economia națională la beneficiari. În acest domeniu al sprijinului logistic, s-au implementat principiile managementului calității, pe toate etapele planificării și executării transporturilor militare. Astfel, la nivelul comandamentului, există un program de management al transporturilor, iar baza de date a compartimentului Coordonarea mișcării oferă toate datele necesare desfășurării activității.

Prin aplicarea planului de modernizare a Armatei Române, structurile de mentenanță din subordinea Bazei s-au completat și modernizat începând cu anul 2010. Centrul 102 Mentenanță este structura cu cele mai importante capacități de producție tehnice, umane și materiale. În subordinea Centrului, au fost înființate trei secții de mentenanță a echipamentelor militare, dislocate în garnizoanele București, Craiova și Brașov care acordă sprijinul de mentenanță marilor unități de luptă din subordinea Diviziei 1.

Managementul activităților de producție impune noi provocări în condițiile resurselor financiare tot mai limitate și creșterii cererilor pentru lucrări de reparații ca urmare a duratei mari de funcționare a tehnicii și echipamentelor din dotare. Pentru a fi viabil, sistemul de mentenanță a fost astfel organizat încât să aibă o mare disponibilitate, suplețe și viteză de reacție. Printr-o bună organizare a producției și optimizarea utilizării tuturor resurselor avute la dispoziție s-a reușit să se răspundă tuturor cerințelor formulate de eșaloanele superioare, să se prioritizeze intervențiile de mentenanță și să se acorde asistență tehnică în zona de responsabilitate a bazei. În prezent, un efort deosebit se realizează pe linia punerii în funcțiune a secțiilor de mentenanță echipamente militare, care din punct de vedere al în-cadrării, dotării și infrastructurii au pornit de la zero. Concomitent cu reparațiile efectuate la infrastructura din dotare, s-au pus în funcțiune elementele funcționale specifice fiecărei structuri militare, urmând ca, eșalonat, pe baza planurilor multianuale de înzestrare, să se realizeze capacitatea de producție proiectată și obținerea tuturor avizelor și autorizațiilor necesare funcționării în siguranță și securitate a secțiilor de mentenanță și echipamente militare.

Pentru sporirea eficienței activităților de mentenanță sunt necesare o serie de măsuri care să vizeze: asigurarea unui stoc de agregate principale și piese de schimb astfel încât structurile de mentenanță să poată repune rapid în stare de operativitate tehnica și să utilizeze eficient timpul pentru executarea lucrărilor de întreținere periodică, dotarea autoatelierelelor ce asigură asistența tehnică cu scule și dispozitive performante, care să permită creșterea capacității de mentenanță și calității lucrărilor, atât în zona de responsabilitate, cât și în teatrele de operații.

- Ne aflăm la jumătatea anului și este un moment potrivit să ne referim la obiectivele propuse și îndeplinite, chiar dacă fenomenul restricțiilor bugetare a devenit în ultimii ani o variabilă care intervine în orice analiză. Așadar, cum v-ați atins cele propuse?

- Avem în față un an la fel de încărcat ca și cel precedent. Tradiția rezultatelor foarte bune obținute ne obligă să păstrăm același standard de performanță. Anul 2012 a venit cu provocări considerabile generate de activitățile specifice ale Diviziei 1 Infanterie. Baza 2 Logistică a participat de la începutul anului la o multitudine de exerciții planificate, primind o sarcină importantă la CFX „FURIA OLTULUI”. Tot în acest an am reușit să finalizăm pe linie de cazarmare popota de garnizoană, pe care am dat-o în funcțiune, să modernizăm camerele de tranzit din căminul de garnizoană; am început lucrările de reabilitare ale Cercului Militar, iar pe linie de mentenanță am finalizat și am pus în funcțiune două stații ITP, în conformitate cu RNTR1. Până la sfârșitul anului, vrem să realizăm o structură mai bună pe linia comunicațiilor și informaticii cu unitățile subordonate Bazei prin implementarea sistemului INTRAMAN.

- Procesul de instrucție este specific fiecărei unități în parte. Care este cea caracteristică definitorie ce impune instrucției un specific logistic?

- În zilele noastre, operațiile militare sunt desfășurate

în condiții de mare dificultate și complexitate ale câmpului de luptă modern. Fără capacități logistice adecvate, misiunile ordonate sau asumate nu pot fi îndeplinite conform obiectivelor propuse; putem avea în dotare armamente și echipamente supersofisticate sau să dispunem de trupe foarte bine pregătite, dar, dacă nu sunt asigurate cantitățile și sortimentele necesare de muniție, combustibil sau de hrană, succesul este absolut aleatoriu.

Nici un comandant nu declanșează un proces de execuție/operație militară fără a avea asigurat suportul logistic (totalitatea bunurilor materiale și echipamentelor necesare unei structuri conform prevederilor statelor de organizare și normelor de înzestrare) și sprijinul logistic (totalitatea activităților ce se desfășoară de către structurile logistice, în scopul asigurării forțelor cu tot ceea ce le este necesar pentru menținerea suportului logistic în ducerea acțiunilor militare).

Pentru desfășurarea operațiilor militare sau orice alt proces de execuție în care sunt implicați, comandanții trebuie să aibă forțele corespunzător echipate și dotate cu echipament, tehnică și armament modern.

Logistica este, fără îndoială, dacă nu factorul cheie, cel puțin elementul potențator al oricărei acțiuni militare, cu atât mai mult cu cât tipul confruntărilor militare s-a diversificat incredibil în ultimii ani. Astfel, logistica prezintă o importanță aparte pentru generarea puterii de luptă, fiind unul dintre elementele principale ale componentei fizice și, în plus, prin sprijinul acordat personalului, este și un element al componentei morale a puterii de luptă. În acest sens, trebuie să menționez faptul că, sistemul logistic asigură puntea de legătură dintre sursele logistice și forțele luptătoare.

Menținerea operabilității depinde de doctrina și tacticile adoptate, de moralul și motivația propriilor trupe, dar și de echipamentul din dotare. Astfel, logistica viitorului va avea abilitatea de a asigura forțelor personalul necesar, echipamentul, mijloacele de subsistență și suportul, la destinația corectă, la timpul potrivit, în cantitatea exactă și pe parcursul întregii game de operații.

- Stilul de a conduce al fiecărui comandant reprezintă o cale de comunicație cu oamenii din subordine. Păstrând latura figurativă a exprimării, maniera dumneavoastră de a conduce permite concretizarea acelei „uși deschise” permanente pentru rezolvarea problemelor?

- Consider că modul de acțiune al unui comandant trebuie bazat pe mai multe principii. Un comandant ar trebui să emane integritate, nu numai să vorbească despre ea, ci și să acționeze în acest sens, accentuând deopotrivă integritatea personală și cea instituțională. Ar fi necesar să întreprindă o acțiune corectivă atunci când se produc încălcări ale integrității și să ridice la timp standardele celei instituționale. Este, de asemenea, responsabilitatea lui să se asigure că toți înțeleg angajamentul fundamental față de valorile instituției și trebuie să caute modalități de a-l demonstra. **Încrederea este de o importanță vitală.** Pentru un comandant cu adevărat eficient, în special al unei mari unități, este nevoie de multă încredere în propriii săi subordonați. Această încredere este necesar să fie contrabalansată de o disponibilitate de a înlocui oamenii pe care nu se poate pune bază și de a adapta unele decizii dure. Fără încredere și respect reciproc între comandanți și subordonați, o mare unitate va suferi adesea o combinație de performanță slabă și moral scăzut. **Comandantul trebuie să înțeleagă procesele de luare a deciziei și de implementare a acesteia.** Deciziile luate au puțină valoare dacă nu sunt aplicate. În acest sens, comandantul trebuie să dezvolte strategii de implementare. Este necesar să dispună de anumite sisteme de monitorizare pentru a se asigura că deciziile sunt aplicate cu bună credință în sub-

S-a născut la 20 februarie 1957, în comuna Solești, județul Vaslui.

A absolvit Academia Militară, Facultatea de Mecanică în 1981, al 15-lea din 31 absolvenți.

Funcții îndeplinite:

- * 1981- 1990, inginer proiectant, la Baza 102 reparații autotractoare;
 - * 1990- 1992, inginer proiectant principal, la Baza 102 reparații autotractoare;
 - * 1992- 1995, șef birou planificarea producției, la Baza 102 reparații autotractoare;
 - * 1995- 1996, șef laborator control tehnic de calitate, la Baza 102 reparații autotractoare;
 - * 1996- 2000, inginer-șef (prim locțiitor al comandantului), la Baza 102 reparații autotractoare;
 - * 2000- 2002, comandant al Bazei 102 reparații autotractoare;
 - * 2002-2004, comandant al Centrului 102 Mentenanță Tehnică Specială;
 - * 2004-2007, șef Secție Management Materiale și Patrimoniu la Comandamentul Bazei 2 Logistice „Sud”;
 - * 2007- 2009, șef Secție Mentenanță la Serviciu Management Resurse Materiale din Direcția Logistică a Statului Major General;
 - * 2009-2011, șef Serviciu Management Resurse Materiale în Direcția Logistică din Statul Major General;
- De la data de 31.03.2011, îndeplinește funcția actuală.

stanță și în spirit. **Comandantul ar trebui să fie perceptiv.** Cei mai buni comandanți sunt aceia ale căror minți sunt deschise la nou, care sunt interesați să audă noi puncte de vedere și nu manifestă rigiditate și inflexibilitate. **Comandanții ar trebui să aibă grijă de oamenii lor.** Este de datoria lor să-i sprijine, să le mulțumească atunci când o merită, evitând în același timp, capcana prieteniei excesive.

De asemenea, comandantul ar trebui să fie un om capabil să comunice, să asigure perspectivă, să-și subordoneze ambițiile și ego-ul obiectivelor unității sau instituției pe care o conduce, să fie vizibil și abordabil, să fie introspectiv și un bun dascăl, organizat și eficient, să știe cum să desfășoare ședințele și să fie hotărât, dar să manifeste și răbdare.

- Profesionalismul se traduce prin competență, inițiativă, abilități, energie pozitivă și multe altele dublate, însă, de un caracter desăvârșit. Cum i-ați putea descrie pe oamenii din subordinea dumneavoastră?

- A fi un bun profesionist înseamnă a face față problemelor și a le rezolva suficient de bine încât să-și asigure reușita. Înseamnă un succes obținut mai degrabă prin muncă, decât prin noroc. Înseamnă diferența dintre a obține ceva la un standard satisfăcător și a nu obține nimic.

La venirea mea în această unitate am găsit un colectiv bine pregătit și încheat care întotdeauna a dorit să ducă la bun sfârșit sarcina încredințată. În anul care a trecut de când am venit la comandă, personalul din subordine a demonstrat că este acea echipă pe care mă pot baza permanent. Deoarece în această perioadă, am reușit să-i conving pe toți că numai lucrul bine făcut, încrederea în echipa de comandă și permanenta colaborare dintre compartimente, am obținut rezultate superioare anilor trecuți.

În general, dacă ar fi să descriu în câteva cuvinte oamenii cu care lucrez, aș spune că își cunosc standardele solicitate, comunică clar și concis, sunt entuziaști și productivi, înțeleg bine ce au de făcut, necesită mai puțină supervizare și mai puțin control.

- Viața, pe tot parcursul ei, ne scoate în cale acele repere la care ne raportăm în ideea creării unui model perfect la nivel ideatic, acea sumă de principii care corespunde persoanei în calitate de om, dar și de comandant. Aveți un asemenea model sau principiu?

- Consider că stilul de conducere este propriu fiecărui comandant în parte și nu este de ajuns numai să-l asimilezi din anumite lucruri, mai mult sau mai puțin științifice, sau prin frecventarea anumitor cursuri în domeniu. Cineva îmi spunea odată că lucrul cu oamenii este printre cele mai dificile meserii: cu soarta lor, nu ai voie să te joci; față de ei, nu trebuie niciodată să greșești, pentru că te pot judeca. În aceste vremuri, când subordonații trec prin aceleași greutăți pe care le simțim și noi la nivelul întregii țări, cred că aptitudinea unui comandant de a fi în același timp și un bun manager, exemplul personal, dar și experiența își pun considerabil amprenta asupra stilului de a conduce. În acest sens, le-am creat sentimentul și siguranța că, dacă vor colabora cu un comandament sigur de sine, își vor înțelege clar sarcinile, iar comportamentele negative vor fi reduse la minimum, mai ales prin faptul că au la îndemână o relație directă, fără uși închise, cu comandantul.

Mie îmi plac lucrurile simple și directe. Ca urmare, acționez așa cum gândesc. Dacă sunt în acest moment comandantul Bazei 2 Logistice „Valahia”, este și meritul majorității personalului unității cu care am mai lucrat de-a lungul timpului. Dar, nu se oprește totul aici. Funcția pe care o ocup mă obligă în continuare și mai mult!

Cristina FRATU

Stăpânii traiectoriei au confirmat în Babadag

Zorii zilei de 29 mai m-au surprins în drum spre Babadag. Din nou a trebuit să parcurg cu autoturismul de teren militar distanța de aproximativ 400 de kilometri. Ar fi fost frumos, totuși, dacă popasurile făcute erau numai voluntare și dacă am fi ajuns la ora estimată. Dar, cum niciodată socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg, la câțiva kilometri de poligon, într-o pantă, s-a supărat ARO pe noi, a tușit de două ori, după care STOP. M-am gândit că se transformă în Duster, dar cred că mai avem mult până acolo... Pur și simplu a refuzat să mai pornească. Și uite așa, nici nu vă închipuiți ce frumos este să stai cu mașina trasă pe dreapta cu capota ridicată în mijlocul unui sat. Lumea curioasă își făcea drum să tragă cu ochiul, unde mai pui și faptul că era ora plecării copiilor de la grădiniță. Această situație a durat 90 de minute până a venit un DAC să ne tracteze și, în cele din urmă, am ajuns la destinație. După ploaie, poligonul arată ca o imensă întindere de pământ cu pâlcuri verzi pe ici-colo, o mini pădure, iar, în rest, mult noroi și apă, condiții numai bune pentru dezvoltarea fânțarilor și altor zburătoare și târătoare ce mușcă. Dacă nu ar fi fost compania plăcută a oamenilor, singura imagine cu care rămânem ar fi fost aceea a buruienilor pline de insecte și a clădirilor de dormit desprinse parcă din filmele despre Al Doilea Război Mondial (cred că nici măcar, pentru că aceia aveau grupuri sanitare).

Retrăirea unor momente marcante

În perioada 28 mai - 01 iunie, teritoriul Babadagului a găzduit Batalionul 3 Ar.P.R. și statul major al Regimentului 51 Artilerie Mixtă, căruia se și subordonează. Aceștia s-au deplasat pe ruta Slobozia - Babadag prin procedeul marș forțat, în condiții meteo nu tocmai favorabile. Au avut tehnică, atât imbarcată, cât și tractată, iar totul s-a executat conform graficului, fără incidente. Aproximativ 120 de militari au luat drumul poligonului pentru a-și testa practic cunoștințele acumulate în cele cinci luni de instrucție. Acest lucru s-a făcut prin executarea unui exercițiu tactic cu trageri de luptă (LFX), de nivel piesă și secție, cu trei categorii de tehnică de artilerie terestră: tunul-obuzier, tunul anti-tanc și aruncătorul de proiectile reactive (Ar.P.R.). Ca un plus, au planificat și două ședințe de trageri cu armamentul de infanterie, și anume - 3, instrucție ziua și 2, specifică noaptea. Atât cât am fost alături de ei am remarcat că au avut un program foarte încărcat. Ziua de

instrucție începea undeva la ivirea zorilor și se termina la lăsarea întinerului, iar aceasta pentru că militarii sunt foarte conștiincioși și, pentru ca ziua următoare să decurgă fără probleme, pregăteau totul de seara. Nimic nu era lăsat la voia întâmplării, iar dacă tragerea nu a început la o oră matinală a fost din cauza inconștienței unor civili care nu au înțeles că atunci când trage artileria terestră nu poți să te plimbi ca pe bulevard pe drumul ce mărginește zona în care se execută foc.

Nu pot spune că pentru mine a fost ceva nou. Nu era prima oară când mergeam în Babadag sau când vedeam Regimentul 51 în acțiune. Cu toate acestea, nu am putut să nu remarc faptul că oamenii sunt din ce în ce mai pregătiți, iar calitățile precum determinarea și dedicația nu au pierit, ba dimpotrivă, și-au înfipt rădăcinile și mai adânc în mintea lor. Nu vedeai decât fețe senine care așteptau nerăbdătoare să le vină rândul, de parcă mergeau la distracție, nu la „bubuieli”. De aici se vede cât de mult îndrăgesc meseria pe care o practică. Plus de asta chiar ei recunosc că așa, prin instrucție practică executată în poligoanele de trageri, culeg roadele muncii de peste an și reușesc să își perfecționeze deprinderile, să se formeze în spiritul artileristic, adică orice trebuie finalizat cât mai aproape de perfecțiune.

Pentru a vedea prin ochii lor ce presupune o astfel de activitate l-am rugat pe sublocotenentul Bogdan Mrejeriu să ne dezvăluie în câteva cuvinte: „Fiecare tragere este precedată de o pregătire amănunțită și o muncă destul de obositoare ce implică lucrul înainte de ocuparea pozițiilor. Cel mai important în acele momente este ca oamenii să știe ce au de făcut și să își îndeplinească sarcinile întocmai. După aceea urmează tragerea propriu-zisă, iar aceasta a fost destul de stresantă în prima zi din cauza condițiilor meteo. Nu am putut decât să ne bucurăm, însă, pentru că, în momentul în care a început activitatea practică, soarele și-a făcut simțită prezența și, astfel, nu a trebuit să suportăm ploaia. Un alt moment important este și acela care urmează după finalizarea misiunii de foc. Atunci este vremea analizelor, în care tragem concluziile și vedem unde mai avem de lucrat și ce puncte forte posedăm.”

Aceste lucruri se văd în aspectul pozițiilor de trageri, în care piesele de artilerie stau aliniate, cu fâlcelele îngropate și țevile simetric ridicate, iar la tragerea prin ochire indirectă, plasa de mascare face ca de la o distanță relativ mică să pară că acolo nu este altceva decât terenul. Cred că toate aceste aspecte țin foarte mult de pregătire și caracter, dar, pentru a ne lămuri, l-am lăsat pe sublocotenentul Adrian Stroe, comandant de baterie și conducător al LFX-ului de nivel pluton, să stabilească clar care cum e: „Artileria terestră este o combinație între disciplină și matematică. Așa că, după părerea mea, o activitate planificată și executată de un grup de oameni cu o minte tehnică, o istețime înnăscută și un caracter maleabil, dar puternic, nu are cum să nu se finalizeze cu aplauze.”

Dincolo de vorbe pompoase și laude, totul se vede și este clar definit de rezultate. Atunci când pe hârtie scrie FB în timp ce în teren, după împrăștierea fumului, nu se mai vede obiectivul, ce ar mai fi de adăugat?

Caracterul și pregătirea contează

Din partea comandamentului Diviziei 1 Infanterie „Dacica” a fost prezent domnul colonel Eugen Ciobanu, care prin cele declarate nu dezminte cu nimic: „Exercițiile tactice cu trageri de luptă executate de subunitățile Regimentului 51 Artilerie Mixtă, în perioada 28.05 - 01.06, au reprezentat un efort comun și o bună metodă de autoevaluare a instrucției desfășurate până la momentul actual. Militarii prezenți la activitate au înțeles că, numai printr-o pregătire susținută și temeinică, după ce obțin calificative superioare la fiecare exercițiu de rezolvare a unei situații tactice sau de antrenament în teren, pot demonstra, în poligon, nivelul de pregătire, adică să execute misiunile FOARTE BINE. Se află la a doua activitate de acest fel în teren și au demonstrat că, printr-o pregătire militară de specialitate și o instrucție la materialul de artilerie desăvârșite, sunt stăpâni ai traiectoriei. De la tragerile prin ochire indirectă până la salvele aproape perfect sincronizate din cadrul misiunilor executate din pozițiile de trageri acoperite, totul a fost desfășurat conform planului tragerilor, exact așa cum ar trebui să se execute un LFX. Nimic nu a dezvăluit faptul că cei mai mulți dintre servanți și dintre comandanții de piese se aflau la a doua activitate de acest tip.”

Chiar am urmărit cu interes aprecierea cadrelor de arma artilerie terestră din cadrul batalionului. Nu a fost unul care să încerce să se eschiveze sau să treacă la coadă când îi venea rândul în ideea de a mai sta puțin să prindă curaj. S-a putut observa în cazul unora o ușoară emoție tratată rapid cu o inspirație adâncă și strângerea mâinii pe carnetul comandantului de piesă. Cred că este și normal să ai această atitudine în momentul în care încrederea în sine este completată cu

cea acordată de către comandantul regimentului. Colonelul Marcel Mergceanu este o prezență care te face să crezi că nimic nu este imposibil. Dacă pui la socoteală și profesionalismul comandantului batalionului, locotenent-colonel Valentin Croitoru, care a fost tot timpul alături de ei și nu le-a dat ocazia să greșescă,

atunci lucrurile sunt clar puse la punct încă de la început. Una peste alta, tabloul creat de către această unitate tânără este unul clasic, al formelor perfect definite și al succedării acțiunilor așa cum trebuie pe un câmp de luptă. Lăsând deoparte regulamentele și cărțile de specialitate, militarii învață unii de la alții, iar cei mai mici știu să profite de experiența statului major care îi sprijină și îi consiliează ori de câte ori situația o impune sau o cer ei. Și în cazarma de dispunere la pace, lucrurile sunt la fel de matematic planificate, iar acest fapt se desprinde din cuvintele locotenent-colonelului Gheorghe Știrbu, șeful Operațiilor și Instrucției la Regimentul 51: „În unitate, toți militarii regimentului sunt organizați într-un batalion de instrucție pe structura Batalionului 3 Ar.P.R., amândouă având același comandant. El are în subordine 4 secții cu care desfășoară instrucția până la acest nivel. Una dintre micile probleme de care ne lovim în desfășurarea zilnică a pregătirii profesionale sunt lipsurile din baza materială pentru instrucție. Din cauza faptului că suntem relativ la început de drum, nu avem încă amenajat un poligon redus de specialitate. Suntem încadrați la acest capitol aproximativ 100%. Ce e drept, necesită unele revizii și reparații, dar, cu toate acestea, avem cu ce să ne desfășurăm activitatea în poligon, cu rezultate foarte bune.”

Pe fondul aprecierilor pozitive primite, domnul colonel Marcel Mergceanu nu a vrut decât să mulțumească celor care au sprijinit cu personal și tehnică regimentul, și anume: Grupului 2 EOD, Centrului 102 Mentenanță, Batalionului 117 Sprijin Logistic, Batalionului 96 Geniu, Batalionului 113 Artilerie, Batalionului 2 Infanterie, Batalionului 495 Infanterie, Batalionului 22 Transport și echipajului elicopterului MEDEVAC al Forțelor Aeriene.

Am părăsit, după două zile, poligonul Babadag cu sentimentul minunat al succesului garantat în toate activitățile începute, sentiment insuflat de ei, militarii Regimentului 51 Artilerie Mixtă. Mă mândresc cu aceștia pentru că sunt dovada vie a faptului că artileria terestră, prin oamenii care o reprezintă, este un element imperativ în câștigarea unui conflict armat.

Încărcată cu aceste trăiri, am trecut și peste calvarul drumului de întoarcere. De ce calvar? Pentru că nu știu cum altfel se poate numi deplasarea cu maximum 60km/h. Pe lângă faptul că nu prindea mai mult, dacă încercai, mirosea a ars. Ce siguranță poate să îți inspire o mașină în care șoferul trebuie să ducă muncă de lămurire cu schimbătorul de viteze pentru a se lăsa convins să intre în treapta comandată? Să nu mai pomenesc de faptul că aveam cardanul la picioare, iar roata de pe dreapta față nu răspundea indicațiilor pedalei din mijloc. Sunt aspecte peste care se presupune că trebuie să treci și pe care să nu le bagi în seamă. Am reușit primul lucru, deoarece eram încă fermecată de modul în care a decurs activitatea în poligon și de compania militarilor pe care i-am întâlnit. Până la următoarea misiune... sper.

Maistru militar cls a IV-a Monica DEACU
Foto: Plutonier-adjutant Dumitru ȘOLCĂ

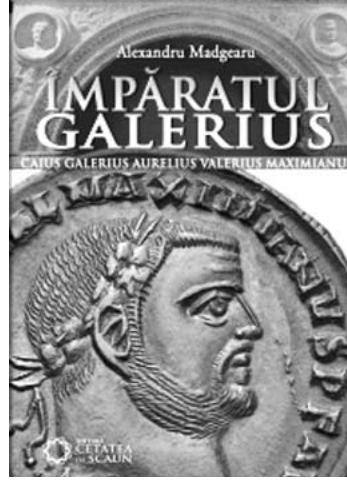

Cartea din vitrină

Împăratul Galerius

Ideea era, și în cazul de față rămâne, a rolului unor mari personalități istorice pentru regiunea aceasta vastă care privește formarea romanității orientale în formă spirituală creștină. Ori, în cazul lui Galerius, un autohton romanizat ajuns prin merite recunoscute împărat între anii 305-311, poate fi acum de înțeles mai lesne de ce a dat acel edict de toleranță a creștinilor cu puțin înainte de a muri. Desigur, Lactantius, al cărui text a fost avut în vedere și de autorul monografiei de față, pune accentul din unghiul de vedere al propriei credințe creștine de la acea dată. Revăzând însă realitatea în fața căreia se afla atunci Galerius, înțelegerea istoriei are și altă cale. Decizia lui era o cedare în fața unei creșteri mai mult decât viguroase a numărului creștinilor. Era, deci, o hotărâre logică și ea avea să fie confirmată la puțin timp după aceea prin edictul mai bine cunoscut al lui Constantin. De fapt, se poate afirma acum că a fost în acel moment din anul 311 o viziune genială a împăratului, într-un moment decisiv pentru el însuși ca ființă și ca împărat. A înțeles atunci traiectoria spirituală a lumii pe care o părea.

Lucrarea de față încadrează faptele lui Galerius în contextul epocii sale, ea deschizându-se printr-o prezentare a prefacerilor prin care a trecut statul roman la începutul antichității târzii. Galerius, alături de Diocletian, a fost una dintre personalitățile care a modelat această evoluție. (O.M.)

www.cartinoi.ro

Repere culturale

IRIS - 35 ani, vineri, 22 iunie 2012, Arena Națională, București - Concertul aniversar IRIS 35 este prima super-producție muzicală pe noua Arenă Națională. IRIS este cel mai iubit grup de muzică rock, din România, o legendă vie a muzicii românești, care, în cei 35 de ani de carieră, și-a păstrat fidel publicul, cucerind, pe parcursul timpului, noi și noi fani.

În primii 35 de ani, grupul IRIS a publicat 16 albume, 3 maxi-single-uri și un DVD/VHS. Formația a evoluat, până acum, în fața a peste 9 milioane de oameni, în peste 5.500 de concerte.

Dineu cu Proști - de Francis Veber, 25 iunie 2012, Teatrul Tineretului, București - *Dineu cu proști* e o piesă veșnic actuală. În primul rând prin calitatea scriiturii și, fără doar și poate, datorită transparenței acțiunii, e ușor de adaptat în orice societate posibilă. Personajul principal este un mare naiv, el face parte din familia personajelor etalon ce au fost întruchipate de mari artiști ai tuturor timpurilor. Putem și râde la acest *Dineu...*, dar și ascunde un plâns discret atunci când ne dăm seama că superioritatea morală, în lumea noastră, e asigurată de oamenii curați, cinstiți, simpli și generoși. Putem spune că e vorba despre o comedie amară, dar în același timp sunt convins că plecăm acasă marcați de un binecuvântat catharsis comic. (O.M.)

www.spectacole.ro

Eliberarea Basarabiei și Bucovinei de Nord

Declanșarea războiului mondial, prin atacarea Poloniei, și masiva concentrare de forțe sovietice la granița poloneză, pe care au și trecut-o la 17 septembrie 1939, au impus guvernului român să ia o serie de măsuri urgente. Astfel, la 11 septembrie 1939, s-a constituit grupul de armate comandat de generalul Ilasievici, grup compus din armatele 3 și 4 și însărcinat cu siguranța graniței de est și de nord-est.

Marele Stat Major, prin directivele operative, a asigurat, până în iunie 1941, fiecare zonă de operații cu forțele și mijloacele necesare unor misiuni defensive, în concordanță cu estimările privind intențiile forțelor adverse și noul statut politic și militar al României, având Germania ca aliat și „garant” al noilor frontiere românești. Moldova dintre Carpați și Prut urma să fie apărată de Armata a 4-a (din aprilie și Armata a 3-a), cu accent deosebit în sectorul de pe Prutul inferior și Dunăre. La operația strategică ofensivă a Wehrmacht-ului contra Uniunii Sovietice, alături de Germania (152 de divizii), Ungaria (3 brigăzi), Slovacia (3 divizii), Italia (3 divizii) și Finlanda (18 divizii), România participa cu Armatele 3 și 4 Române (circa 15 divizii) care numărau 325.685 militari. Ele constituiau împreună cu Armata 1 Germană, Grupul de armate „General Antonescu” al trupelor germane care atacau U.R.S.S., înaintând pe direcția generală nord-est.

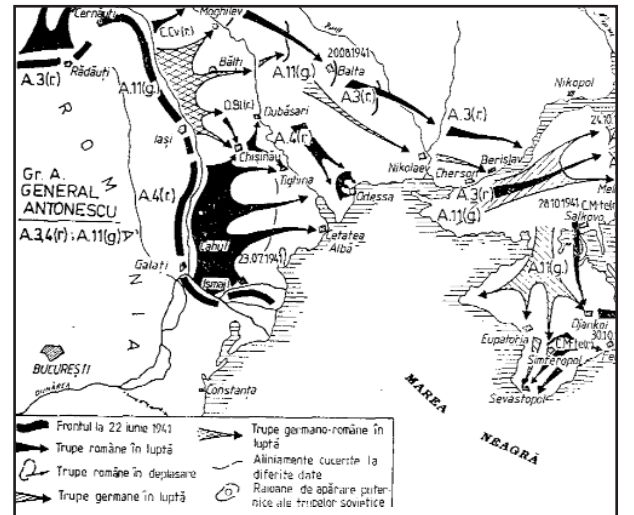
Primul obiectiv al acestor forțe era eliberarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord. În fața Grupului de armate „General Antonescu” se găseau trei armate sovietice care dispuneau de 30 de divizii de infanterie, 14 brigăzi motorizate și 8 divizii de cavalerie. La declanșarea ostilităților, în zorii zilei de 22 iunie 1941, ordinul de atac al generalului Ion Antonescu suna astfel: „V-am făgăduit din prima zi a noii domnii și a luptei mele naționale, să vă duc la biruință, să șterg pata de dezonoare din CARTEA NEAMULUI și umbra de umilire de pe fruntea și epoleții voștri. Azi a sosit ceasul celei mai sfinte lupte, lupta drepturilor strămoșești și a bisericii, lupta pentru vetrele și altarele românești de totdeauna.

OSTAȘI,

Vă ordon: Treceți Prutul! Zdrobiți vrăjmașul din Răsărit și Miazănoapte! Dezrobiți din jugul roșu al bolșevismului pe frații voștri cotropiți! Reîmpliniți în trupul Țării glia străbună a Basarabilor și codrii voievodali ai Bucovinei, ogoarele și plaiurile voastre...! Ostași! Plecați azi pe drumul biruinței lui Ștefan cel Mare, ca să cuprindeți cu jertfa voastră ceea ce au supus strămoșii voștri cu lupta lor. Înainte! Fiți mândri că veacurile ne-au lăsat aici straja dreptății și zid de apărare creștină. Fiți vrednici de trecutul românesc!”

Întrucât frontul românesc era mai înaintat spre est decât restul frontului până la Marea Baltică, s-a prevăzut ca ofensiva pe Prut să înceapă mai târziu, atunci când celelalte forțe germane vor fi la același nivel de înaintare. Astfel, în intervalul 22 iunie-1 iulie 1941, de-a lungul Prutului s-au desfășurat acțiuni militare locale, incursiuni de pe un mal pe celălalt ale ambilor adversari, un bombardament foarte puternic al aviației germano-române, care a distrus 400 de avioane ruse la sol, executarea de capete de pod la Ștefănești, Sculeni și Ungheni, pe malul stâng al Pru-

tului, bombardamente sovietice asupra centrelor urbane românești din Moldova și Muntenia. Lovitura principală trebuia să o dea Armata 11 Germană, care trebuia să ajungă pe Nistru între Moghilev și Vadul Rascu. Armata 3 Română urma să elibereze Bucovina de Nord, iar Armata 4 să execute acțiuni demonstrative pentru fixarea inamicului, urmând să înainteze mai târziu, după deplasarea frontului în nord și la centru. În zorii zilei de 2 iulie 1941, s-a trecut la ofensiva pe întreg frontul românesc. Diviziile de

vânători de munte au atacat pe direcția principală Rădăuți-Cernăuți-Hotin, determinând Armata a 18-a Sovietică să se retragă. La 4 iulie a fost eliberat orașul Cernăuți, apoi cele două corpuri de armată au trecut Prutul și, după patru zile de urmărire, au atins linia Nistrului.

Astfel, în intervalul 2-15 iulie, diviziile sovietice din componența Armatei 18 au fost alungate la est de Nistru, iar forțele româno-germane au ieșit pe cursul mijlociu al fluviului. Forțele din Armata 4 Română, după ce au realizat la 2 iulie trei capete de pod (Costuleni, est-Huși și Falcui), au înaintat simultan cu Armata 11 Germană, eliberând Basarabia de Sud. Până la 26 iulie și aceste forțe au atins Nistrul.

După 33 de zile de război, întreaga Basarabie și Bucovina de Nord erau eliberate. Comunicatul nr. 6 din 25 iulie 1941 al Comandantului frontului româno-german avea următorul conținut: „Lupta pentru dezrobirea brazei românești de la Răsărit s-a terminat. Din Carpați și până la mare suntem din nou stăpâni peste hotarele străbune”.

Prețul eliberării a fost plătit de armata română cu 4.112 morți, 12.120 răniți și 5.506 dispăruți, ceea ce reprezintă aproximativ 60% din efectivele angajate în operațiile din iulie 1941. Acest lucru dovedește că eliberarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord „nu s-a făcut prin plimbări demonstrative de oști în ținută de război, ci prin înțeleștări pe viață și pe moarte”, că „au fost duse lupte dârze pentru cucerirea fiecărei poziții, fiecărei linii de rezistență”, că a curs „mult sânge și multe vieți au fost aduse ca preț statuării veșnice a dreptului românesc pe aceste ținuturi”, după cum apreciază istoricul Gh. Mărgherescu. (O.M.)

www.istorie.ro

Cuvânt de învățătură creștină

Păcatul nu cunoaște amânare

Amânarea este una dintre cele mai ascunse patimi ale omului contemporan. Având un program foarte încărcat, omul de astăzi tinde să amâne lucrurile care nu i se par a fi de o urgență majoră. Din păcate însă, printre lucrurile amânate se numără adesea cele de mare necesitate sufletească. Amânând hrana sufletească, omul moare puțin câte puțin. Amânarea ne face să trăim în viitor și să uităm de prezent, iar prin trecerea cu vederea a prezentului, singurul pe care îl putem trăi cu adevărat, ne stricăm viitorul și ne pierdem viața veșnică. „Astăzi e numele timpului lui Dumnezeu, iar al demonului este mâine, să amâni totul pe mâine”. (Părintele Constantin Galeriu). Sfânta Scriptură ne îndeamnă să ne ferim de amânare, arătând pericolul ascuns al acesteia. „Astăzi de veți auzi glasul Lui, să nu vă învățoșiți inimile voastre”. „Nu întârzia a te întoarce la Dumnezeu și nu amâna din zi în zi. Că fără de veste va izbucni mânia Domnului și în vremea răzbunării vei fi dat afară”.

Când diavolul nu poate să-l facă pe om să urască cele sfinte, rugăciunea și

faptele bune, el caută să-l piardă pe om altfel, și anume prin amânarea celor bune pe mai târziu: „Lasă, nu te ruga acum, că ești obosit și oricum nu-ți poți aduna mintea. Dar mâine te vei odihni după masă, iar seara te vei ruga până târziu, în noapte. Și vei face cât și pentru azi”. Amânarea ne face să credem că suntem liberi, noi însă nefiind liberi, ci slujind unor gânduri străine și viclene.

Amânarea te împiedică să trăiești în prezent, te face să trăiești în viitor. Dacă nu vom lucra astăzi la mântuirea noastră, poate nu vom mai lucra niciodată, iar totul este în zadar. În acest sens, o cântare bisericească spune: „Astăzi este începutul mântuirii noastre”, iar poporul îndeamnă: „Ce poți face astăzi, nu lăsa pe mâine”. Amânarea vizează, de obicei, cam tot ce presupune nevoințe și osteneți, însă niciodată ceea ce implică desfășurarea și plăcerile cele lumești. Atunci când amânăm pocăința sau o faptă bună s-ar putea să nu mai avem prilejul să le săvârșim vreodată. Câte lucruri bune am fi putut săvârși, dacă nu le-am fi amânat, de pe o zi, pe alta. Atâta amânare, atâta

timp pierdut, iar toate acestea numai spre veșnica noastră tânguire târzie. Obişnuința cu păcatele este cel mai periculos lucru din viața noastră, căci păcatele devin a doua noastră fire.

De cele mai multe ori, păcatul nu cunoaște amânare. Poate numai atunci când, mănuită de înțelepciune, atât amânarea, cât și delăsarea pot fi folosite ca arme tocmai în lupta cu păcatul. Singura utilizare bună a amânării este deci aceea de a fi aplicată unui păcat. Spre exemplu, dacă vreau să fac un păcat, să spun: „Nu acum, lasă, că mai încolo e vreme mai multă și mai bună pentru a sfârși acest lucru”. Iar mai apoi, se rânduiește să se schimbe planurile, să pleci undeva, să te caute cineva, să te ieci cu una, cu alta și gata, moare și gândul păcatului. Timpul diavolului este întotdeauna „mâine”, însă nimeni dintre noi nu știe dacă va mai apuca ziua de mâine. Pentru că ziua morții nu ne este cunoscută, trebuie să avem candela faptelor bune aprinsă tot timpul, iar cu precădere „astăzi”. Timpul trece! Acest lucru ar trebui să fie un semnal înfricoșător pen-

tru noi toți, iar mai ales pentru aceia dintre noi care ne lăsam pradă amânării pocăinței și faptelor cele bune. Ziua trece, iar noi ne bucurăm, fără a ne gândi că a mai trecut o zi din viață; săptămâna trece, iar noi ne bucurăm, fără a ne gândi că a mai trecut o săptămână din viață; anul trece, iar noi ne bucurăm, fără a ne gândi că a mai trecut un an din viața aceasta scurtă.

A hrăni nădejdea că vom trăi ani îndelungați și în putere, ba încă și că vom lucra toate cele bune, dar mai târziu, este o nădejde neîntemeiată, căci vedem cum oamenii de peste tot mor în floarea vârstei, ori chiar în copilărie, fie de boală, fie în accidente. Pentru aceasta, a spune „mai bine mai târziu decât niciodată” nu este un lucru pe care să ne bazăm în cele ce privește viața duhovnicească. Mai înțelept este a spune „mai bine mai devreme, decât prea târziu”.

Duhul amânării trebuie spovedit, ca un duh vicelan ce este.

Colonel (r.) Ștefan MITINCU

Știință

Vaccinul care va schimba viața a sute de milioane de persoane

O reușită a cercetătorilor de la Universitatea Itä-Suomen din Finlanda ar putea face viața mai ușoară celor 65 de milioane de persoane din Statele Unite și 87 de milioane de persoane din Europa care suferă de alergii. La nivel global, problema alergiilor se agravează de la an la an. Specialiștii estimează că, până în 2015, jumătate din populația Europei va fi afectată de

alergii.

În acest moment, singurele tratamente pentru alergii acționează fie asupra simptomelor, atenuându-le, fie asupra inflamației, însă nu există soluții care să trateze cauza lor. Chiar și așa, piața tratamentelor împotriva alergiilor este una importantă și în continuă creștere, estimându-se că doar în SUA, la nivelul anului 2015, vânzările totale urmează să fie în valoare de 14,7 miliarde de dolari.

Mecanismul care stă la baza unei alergii este următorul: o moleculă a unui alergen reacționează cu o moleculă de IgE (immunoglobulin E), un anticorp ce se află în corpul uman și care stă la baza alergiilor. Această moleculă dă startul unui proces celular cunoscut sub numele de degranulare, ce încurajează producția de histamină din celulele albe. Histamina, care reprezintă o reacție inflamatorie, provoacă simptomele tipice alergiei, precum rinită alergică, secreții nazale, nas înfundat și multe altele. Prin suprimarea simptomelor alergice nu este tratată, însă, cauza problemei.

„Antihistaminicele nu sunt o soluție, deoarece acestea doar reduc efectele alergiei, dar aceasta nu dispare”, afirmă Rouvinen. „Noi credem că vindecarea de alergii se poate obține prin modificarea structurii genetice a moleculelor alergenilor din corp, pentru a elimina cauza, nu simptomele”, a adăugat profesorul Rouvinen. Cercetătorii afirmă că vaccinul, ce se anunță a fi esențial pentru sute de milioane de persoane la nivel mondial, va fi disponibil pe piață în aproximativ 5-7 ani, după efectuarea tuturor pașilor necesari pentru obținerea aprobării de la autoritățile medicale.

A fost creat mini-covorul zburător

În 2007, Lakshminarayanan Mahadevan, un matematician de la Universitatea Harvard, și-a transformat lucrarea de analiză într-o încercare de a determina o foaie flexibilă să zboare deasupra solului. Din studiul său reieșea că o folie subțire care vibrează rapid și se unduiește poate rămâne suspendată în aer.

Mahadevan nu și-a pus niciodată în practică această teorie, el continuând să analizeze, din punct de vedere matematic, modul în care se ondulează hârtia umedă și fenomenul de înflorire a crinului.

Însă, în 2008, Noah Jafferis de la Universitatea Princeton a pus în practică ideea lui Mahadevan. Ceea ce Jafferis a reușit să producă anul trecut nu este tocmai un „covor zburător”, fiind doar un mic obiect de 10 pe 4 cm, capabil să plutească deasupra solului. Cu toate acestea, invenția lui Jafferis este primul obiect de acest gen care realizează propulsia prin aer. Ea este creată din două folii de plastic fixate una de alta. Fiecare foaie este împărțită în patru secțiuni. Când este aplicată o tensiune electrică, unele părți ale suprafeței se contractă, în timp ce altele se extind, determinând mișcările ondulatorii ale covorului. Aceste mișcări

împing aerul dintre foaie și sol într-o direcție, propulsând, în același timp, plasticul în direcția opusă.

Pentru moment, „covorul” este alimentat prin conductori metalici de 10 cm atașați unei baterii externe, dar Jafferis speră să instaleze o sursă de alimentare chiar pe mica „aeronavă”.

Din păcate, planul său nu seamănă cu ce ne-am fi imaginat gândindu-ne la „O mie și una de nopți”. „Pentru a transporta un om, am avea nevoie de o foaie de plastic cu lungimea de 15 metri și asta pentru a se ridica doar un milimetru de pe sol”, a declarat el. Totuși, consideră interesantă ideea de a crea un astfel de covor care să zboare deasupra suprafețelor acoperite de praf ale planetei Marte. (O.M.)

www.descoperiri.ro

Noutăți în lumea IT

Colia Power - baterii externe pentru smartphone-uri și tablete

Colia Power este posibil unul dintre cele mai utile gadget-uri pe care m-aș gândi să le achiziționez.

Știm cu toții că cea mai mare problemă în ziua de astăzi la smartphone-uri în general este durata scăzută de viață a acumulatorului în cazul folosirii mai intense. Problema este de fapt creșterea exponențială a puterii de calcul din acestea, în timp ce acumulatorul nu a beneficiat de o revoluționare pe măsură.

Astfel, un smartphone performant riscă să epuizeze după doar 6-8 ore acumulatorul proaspăt încărcat de dimineață. Majoritatea dintre noi

am dori mai mult de la acesta, mai ales că pentru unii ziua de muncă depășește chiar și 16 ore, nu din vina lor desigur.

Aici intervine Colia Power, care vine cu o serie de acumulatori externi, cu conectori microUSB în general. Există câteva modele diferite enumerate mai jos, iar apoi imagini cât cuprinde ale acestora. Colia Power Stick este modelul cel mai mic și mai portabil. Are un design elegant, cu o carcasă de aluminiu ce vine în 8 culori.

Există 2 variante de conectori ascunși în capac: Apple și Micro-USB pentru BlackBerry și Android. Capacitatea e suficientă pentru a reîncărca un smartphone o dată și jumătate. Reîncărcarea se face prin portul USB atașat. Colia Power QYG 5000 are integrați ambii conectori, pentru Apple și Micro-USB, în mod discret în carcasă. Capacitatea e suficientă pentru a încărca de 2-3 ori un telefon. Colia Power Ideo 5500 este dedicată doar telefoanelor ce folosesc portul Micro-USB, are un design elegant cu conectorii inte-

grați elegant în carcasă. Colia Power QYG 6000 reprezintă energie disponibilă, bateria fiind afișată cu leduri verzi sub carcasa translucidă neagră. Prin adaptorul atașat, se poate încărca orice dispozitiv care folosește conectorul Micro-USB, USB standard sau Apple. Reîncărcarea se face tot prin cablul conector integrat.

Colia Power Ideo 8000 este potrivită pentru tablete și are două porturi USB, de 1A și respectiv 2A, și o ieșire cu tensiune variabilă, astfel încât acoperă cam cea mai mare gamă de tablete existente.

- Lenovo Lephone K800 - al doilea smartphone cu intel, primul comercializat

Titlul de primul smartphone creat vreodată la nivel global cu Intel Medfield îi revine lui Lava Xolo X900. Lenovo LePhone K800 este al doilea telefon cu procesor Intel făcut vreodată, în condițiile în care primul creat nici măcar nu se comercializează încă și este dedicat SUA. LePhone K800 este dedicat teritoriului „restrâns” al Chinei.

Anunțat la CES în urmă cu câteva luni, smartphone-ul vine preinstalat cu un sistem de operare Android 2.3 - Gingerbread. Are un procesor Intel Atom la 1,6 GHz, un panou de 4,5 inch IPS și 1GB RAM. Nu lipsesc nici 16 GB de spațiu de stocare, plus o cameră foarte

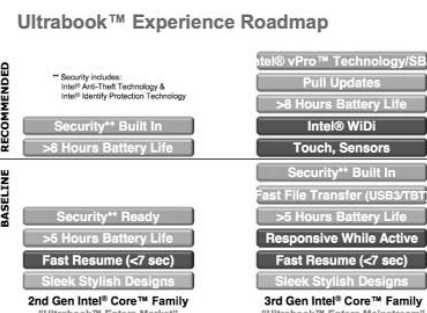

capabilă, de 8 megapixeli. Prezent deja în câteva magazine de pe teritoriul Chinei, smartphone-ul poate fi achiziționat și direct de la Lenovo cu 525 dolari transformați în moneda locală.

În ceea ce privește piața din SUA sau chiar și Europa, nu se cunosc mai multe detalii legat de popularizarea acestui terminal sau a altor modele cu procesor Intel Medfield.

- Computex - multe ultrabook-uri și Thunderbolt din fabrică

Cu ocazia expoziției Computex ce va avea loc în iunie anul acesta, Intel pregătește o serie de noutăți atât în domeniul soluțiilor desktop, dar mai ales al portabilelor. Este anunțată nouă serie de noi procesoare Ivy Bridge dual core, care vor fi 14 la număr. Dintre acestea, 6 vor fi destinate sistemelor PC, iar celelalte

vor echipa device-uri mobile având un consum redus. Versiunile Core i5 și Core i7 vor fi primele lansate, urmate de Core i3 și noi modele Pentium și Celeron.

Așadar, avem toate șansele ca în cadrul expoziției Computex să vedem noi Ultrabook-uri și alte portabile echipate cu noile „bunătați” Intel „ultra-low voltage”. Și, pentru că deja discutăm de ultrabook-uri, tot în cadrul evenimentului din Taiwan va avea loc și lansarea celei de-a treia generații de astfel de device-uri. Vom vedea și câteva modificări în specificații. Principala nouăte o reprezintă prezența conectivității de mare viteză: USB 3.0 sau Thunderbolt și sisteme de securitate preinstalate din fabrică.

După cum notează și cei de la engadget.com, ca să vă faceți o idee despre cât de mult ține Intel la conceptul de Ultrabook, anul acesta urmează să avem parte de 75 de lansări de noi modele bazate pe Ivy Bridge și o mare parte dintre ele mai mult ca sigur își vor face apariția în premieră la Computex.

Rămâne să vedem în ce măsură noile procesoare și îmbunătățiri tehnice vor afecta și prețurile Ultrabook-urilor și cât de sensibili vor fi userii la astfel de modificări. (O.M.)

www.yahoo.com

Peștii - Știați că... ?

- rechinul-balenă este cel mai mare pește din lume? Acesta măsoară aproximativ 16 metri la maturitate în timp ce la naștere pot atinge chiar și 60 de centimetri. Totodată, ei pot trăi chiar și peste 100 de ani!
- Schindleria brevipinguis este cel mai mic pește din lume? El poate atinge maximum 8,4mm la maturitate.
- în trecut, unii specialiști denuneau și hipopotamii, amfibienii sau crocodilii ca pești?
- speciile de pești cunoscute până în acest moment de oameni reprezintă mai bine de jumătate din numărul de vertebrate existente pe glob?

Sunt peste 28.000 de specii de pești în lume.

●majoritatea peștilor își procură oxigenul necesar din apă, dar există și specii care pot respira oxigen atmosferic? Unii își folosesc gura pentru a respira în timp ce alții o fac prin piele sau folosindu-se de sistemul digestiv.

●peștele electric poate genera un șoc de 500 de volți și 1 amper? Această cantitate de electricitate (500V) este periculoasă pentru om. Ea este folosită atât pentru a vâna, cât și pentru autoapărare.

●conform unui profesor american, peștii nu pot simți senzația de durere? James D. Rose de la Universitatea din Wyoming a demonstrat că le lipsește zona din creier responsabilă cu senzația de durere, iar peștii nu o pot simți.

●peste 97% dintre speciile de pești se înmulțesc prin depunerea ouălor? Așadar, ouăle se dezvoltă în afara ovarelor femelelor.

●Labroides dimidiatus, o specie de pești ce trăiește în recifurile de corali din Oceanul Indian se hrănește cu paraziții sau țesuturile moarte ale altor pești? Există și așa numitele „zone de curățare”, unde peștii care au diverși paraziți vin pentru a fi „dezinfecțiați”.

●organele senzoriale ale peștilor sunt bine dezvoltate? Unele specii au mirosul și auzul extrem de bune.

●peștii dorm cu ochii deschiși?

www.stiatica.ro

GÂNDURI ÎN TREACĂ...

Ferește-te, cât vei trăi, să judeci oamenii după cum arată.

Iubirea sinceră și profundă nu are nevoie de vorbe multe!

O iubire pe care ești nevoit să o păstrezi nu valorează nimic.

Oamenii ne dau uneori visuri, dar viața ni le spulberă.

Dorul doare, însă nu se vindecă... Aspirina poate face ceva mai mult.

Unele bucurii nu semnifică nimic în spatele unor dezamăgiri.

Și disciplina este făcută pentru a primi o tentație mai mare în schimbul ei.

Dincolo de mâine e speranța.

Toți oamenii se aseamănă prin cuvinte, numai faptele îi deosebesc.

Istoria unei povești de iubire este într-un fel drama luptei sale cu timpul.

Mulți se leagă la ochi numai pentru a spune că e întuneric.

Îți petreci cea mai mare parte a vieții făcând ce nu trebuie, iar o bună parte a ei, nefăcând nimic.

Colonel (r.) Ștefan MITINCU

SARATOGA, un vehicul tactic ușor al Armatei SUA

Saratoga este un vehicul tactic ușor, dezvoltat de compania Navistar Defence. Vehiculul a fost proiectat pentru a umple golurile care apar în comparațiile făcute dintre un Humvee și alte vehicule asemănătoare.

În luna octombrie a anului 2011, Navistar Defence a lansat Saratoga cu ocazia simpozionului anual al Asociației Statelor Unite ale Americii pe probleme de tehnică militară. În luna martie a anului următor, însă, a fost înscris în programul de dezvoltare al vehiculelor tactice ușoare, în sensul de-al înlocui treptat pe îmbătrânitul Humvee.

Saratoga este un vehicul multirol proiectat pentru a oferi mobilitate și transportabilitate pentru trupele operaționale în medii de luptă amenințătoare.

Design-ul său este modular și permite alte îmbunătățiri prin integrarea unor sisteme compatibile. Platforma sa flexibilă oferă constructorului posibilitatea de realizare a unor modele la un preț relativ scăzut pentru satisfacerea cerințelor clienților. Varianta standard a fost modificată pentru a veni în întâmpinarea condițiilor impuse de programul de dezvoltare mai sus amintit.

Compartimentul motorului de află poziționat în fața vehiculului, în centru este locul echipajului, iar în spate este dispus un compartiment gen cargo. A fost proiectat pentru 4 pasageri și un trăgător. Saratoga are o lungime de 5,7 metri, o lățime de 2,4 metri și o înălțime de 2,1 metri. Greutatea sa este de 6,7 tone și poate transporta o încărcătură suplimentară de 3,2 tone. De asemenea, este capabil să tracteze piese ușoare de artilerie.

Vehiculul Saratoga este compatibil cu mai multe sisteme de armament. În acest sens, el poate fi îmbunătățit

cu o mitralieră de 7,62mm ce este montată deasupra cabinei sau cu un lansator automat de grenade de 40mm. Nu lipsește nici stația telecomandată de control al armamentului.

Motorul este turbo diesel - MaxxForce D6.0L V8 -, fiind proiectat de aceeași companie. Vehiculul protejează echipajul împotriva minelor și dispozitivelor explozive improvizate, dar și altor amenințări de acest fel. Blindajul este, fie ceramic, fie metalic.

Kitul de protecție se află la limita superioară a calității, fără a sacrifica nici un procent în ceea ce privește capacitatea de transportare, performanța în teren și manevrabilitatea. Chiar și în varianta standard, vehiculul este echipat cu un sistem de stingere a incendiilor.

Proprietatea care se referă la rezistența vehiculului Saratoga a fost testată cu succes de constructor, soluția salvatoare fiind dată de combinarea unor elemente specifice tehnologiei de fabricare, structurii vehiculului și formei deosebite.

În plus, motorul este cuplat de o cutie de 6 viteze cu transmisie automată, care dezvoltă 340 de cai putere. Alimentarea cu combustibil este controlată de un modul electronic.

De-a lungul testelor efectuate, Saratoga a parcurs

peste 40.000 de kilometri, demonstrându-și astfel mobilitatea superioară. Suspensia este pe aer și permite o gardă la sol variabilă în funcție de terenul traversat. Poate fi aeropurtat sau depozitat în compartimentul special al navei de război. Raza de întoarcere este de 1,3 metri, iar panta pe care o poate ataca este de 60%. De asemenea, este capabil să traverseze o zonă cu apă având adâncimea de până la 0,76 metri.

Traducere Cristina FRATU

Semnal

Instrucția altfel

Procesul continuu de transformare și adaptare a forțelor armate din întreaga lume la realitățile societății de azi și ale teatrelor de operații a dus la creșterea rolului subofiterului, maestrului militar și soldatului gradat profesionist, proces care a contribuit la eficientizarea acțiunilor militare, ca parte a canalului de sprijin pentru susținerea actului de comandă și îndeplinirea misiunilor asumate.

Organizarea **Competiției Subofiterului/Soldatului Anului 2012**, ce va avea loc de această dată la Craiova, are ca scop selecționarea celui mai bine pregătit militar care să reprezinte structura din care face parte în toate etapele de desfășurare până la nivelul Forțelor Terestre. Schimbul de experiență dintre participanți este foarte important, mai ales că, militarii înscriși la linia de start provin din unități diferite, cu misiuni specifice. Probele competiției sunt orientative, acestea putând fi modificate, simplificate sau completate, dar totul pleacă de la cunoștințele acumulate, comportament, condiția fizică și pregătirea militară generală ale fiecărui concurent în parte.

Doar astfel poate fi ales acel luptător capabil să conducă, să instruiască și să motiveze personalul din subordine pentru îndeplinirea misiunilor ce le revin, generând în mod real și obiectiv, fenomenul **performanță**.

Te provocăm, Oriunde, Oricând, să fii primul!

Ziua parașutiștilor militari

La 10 iunie 2012, se împlinesc 71 de ani de la înființarea primelor structuri de parașutiști din România. Faptele ostașilor parașutiști au intrat pentru totdeauna în „Cartea de aur a eroilor neamului” și au înscris astfel o memorabilă pagină de eroism și glorie militară.

Militarii parașutiști se mândresc cu tradiția lăsată de înaintași și, zi de zi, adaugă noi pagini la istoria lor. Le dorim un cer senin, atât pe timpul misiunilor, cât și în sufletele lor.

La mulți ani!

La Monumentul parașutiștilor militari de la Televiziunea română, militarii Batalionului 495 Infanterie „Ștefan Soverth” au organizat un ceremonial religios și au depus coroane de flori în memoria înaintașilor. (P.I.)

„Steagul e România”

Drapelul de stat al României reprezintă filozofia culturii și civilizației neamului românesc. De peste un secol și jumătate, România are ca simbol Tricolorul. Ca semn simbolic distinct al statului nostru, care conține trei culori: roșu, galben și albastru, dispuse vertical, din care ultima este amplasată lângă lance.

Cel mai îndepărtat strămoș al actualului drapel este cel al dacilor. Ei fiind „cei mai drepiți și mai viteji dintre traci” - așa cum i-a caracterizat Herodot - aveau un respect deosebit pentru drapelul lor. Acesta, având formă de șarpe cu cap de lup, cu gura deschisă, producea pe timpul bătăliei, un șuierat care-i îmbărbăta pe luptători și-i înfricoșa pe dușmani.

Mai târziu, în epoca feudală, steagurile românești aveau aplicate stemele co-

respunzătoare fiecărei regiuni. După 1834, mai întâi în Muntenia și apoi în celelalte principate se adoptă tricolorul. Roșu, galben și albastru sunt culorile sub care revoluționarii de la 1848 au luptat pentru emanciparea socială și națională, pentru scuturarea asuprii feudale și otomane.

Unirea Principatelor de la 1859 a însemnat și adoptarea tricolorului ca drapel de stat. Cu acest prilej, domnitorul Alexandru Ioan Cuza preciza: „Steagul e România, acest pământ binecuvântat al patriei stropit cu sângele străbunilor noștri și îmbelșugat cu sudorile muncitorilor. El este familia, ogorul fiecăruia, casa în care s-au născut părinții și unde se vor naște copiii noștri”. Valoarea de simbol a drapelului de stat, de-a lungul

gestiv bogățiile patriei, holdele sale, generozitatea națiunii. Culoarea albastră simbolizează hotărârea României de a trăi în armonie cu toate statele iubitoare de pace. Armonia celor trei culori trezește sentimentul curajului ca început al biruinței, măreția morală și pilda de omenie a celor care au pus în slujba țării onoarea, recunoștința și mândria de a fi români.

Prin Constituția din 1991, în capitolul „Simboluri naționale”, art.12, alin.(1), se prevede că: „Drapelul României este tricolor, culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare: albastru, galben, roșu”, iar prin Legea nr. 75, din 16 iulie 1994, s-a adoptat ca zi a Drapelului data de 26 iunie. (P.I.)

Ne-am informat pentru dumneavoastră

Viitoarele grade ale soldaților-gradați profesioniști

În domeniul militar, și nu numai, de-a lungul istoriei, s-a cristalizat, în ceea ce privește ierarhia și uniformele militare, o serie de principii care să diferențieze oamenii în funcție de titlurile și

rangurile avute. Unul dintre primii oameni care a utilizat termenul „ierarhie” a fost Aeropagit, cel care a folosit cuvântul în contextul unei ierarhii

PRODUCĂTOR DE CONFEȚII MILITARE
ÎNSEMNE GRAD INSTRUCȚIE ȘI ORAȘ
PENTRU TOATE ARMELE,
EMBLEME ȘI ÎNSEMNE BRĂDATE

S.C.CONFEXIMP MOD ELO.V
ROMÂNIA
Loc. CRAIOVA - Jud. DOLJ
Str. Caracal, Nr. 117 E

Tel: 0251.59.45.10s Fax: 0251.46.24.37
Mob: 0723.16.34.87 - 0726.14.41.19
Web: <http://www.modaelo.ro>
E-mail: modaelo@yahoo.com

Fruntaș

Caporal clasa
a III-a

Caporal clasa
a II-a

Caporal clasa
I

celeste, precum și în al celei ecleziastice. Astfel, din definiția dată cuvântului *ierarhie* (care a derivat din cuvintele grecești *ieros* - sacru și *arho* - regulă), înțelegem că acesta presupune un sistem de ranguri pentru a clasifica oameni și lucruri, unde fiecare element al sistemului e subordonat unui alt element.

Ierarhia poate veni, direct sau indirect, pe unități și categorii de personal, vertical sau orizontal, și presupune o diferențiere. De aceea, s-a impus, de-a lungul istoriei, cel puțin pentru militari, crearea gradelor purtate pe epolet, pe mână-că sau la bonetă.

Suporții cu însemnele de grad sunt accesorii

ale uniformei militare ce reprezintă semne distinctive pentru fiecare categorie de personal militar și pentru fiecare categorie de forțe ale unei armate.

Conform noului proiect cu privire la gradele soldaților-gradați profesioniști din Armata României, aceștia se vor împărți în: frunțași, caporalii clasa a III-a, caporalii clasa a II-a și caporalii clasa I.

Suportul cu însemnele de grad pentru soldații-gradați profesioniști se poartă, atât la ținuta de oraș și serviciu, cât și la ținuta de instrucție, pentru militarii din forțele terestre și aeriene, pe umăr, iar pentru forțele navale, pe mânecă.

Sponsorul nostru:

